

Aizvadīta konference par bērnu vajadzību savlaicīgu atpazīšanu un atbalsta sistēmas stiprināšanu

Pirmdien, 19. oktobrī, Cēsu Pilsētas vidusskolā norisinājās profesionāļu konference "Ieraudzīt (ne)redzamo, sadzirdēt (ne)sadzirdamo". Tās mērķis bija veicināt izpratni par bērnu individuālo vajadzību savlaicīgu atpazīšanu un stiprināt starpinstitucionālo sadarbību.

Pasākums izcēla sabiedrības kopējo atbildību – pāriet no reaģēšanas uz jau notikušām krīzēm uz agrīnu profilaksi, veidojot uzticamu atbalsta tīklu, kurā skolotāji, policisti, sociālie darbinieki un citi līdzcilvēki spēj pamanīt bērnu slēptos palīgā saucienus un novērst problēmu cēloņus, pirms tie samilzuši.

"Sētai, mūrim un žogam ir viens uzdevums – aizsargāt, noteikt skaidras robežas un saturēt to, kas atrodas iekšpusē. Es neaicinu šodien nojaukt savus mūrus un sētas, bet es aicinu atvērt savus vārtus un parādīt, cik skaisti tās ir iekoptas un kā tur plaukst jūsu darba augļi. Bet, ja kaut kas neizdodas, atveriet vārtus palīdzībai, zināšanām un atklātai sarunai," atklājot konferenci, norādīja Cēsu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Atis Egliņš-Eglītis.

Konference pulcēja speciālistus, kuri ikdienā strādā ar bērniem, piedāvājot zināšanas, praktiskus rīkus un iespēju meklēt uzvedības problēmu patiesos cēloņus.

Konferences pirmajā daļā eksperti pievērsās četriem pīlāriem:

- **drošība** (emocionālā un fiziskā) – paškaitējumu un trauksmi analizēja Pusaudžu resursu centra klīniskais un veselības psihologs Aigars Vilcāns;
- **piederība** – iekļaujošo izglītību un sociālo izolāciju skaidroja organizācijas "Apeirons" pārstāve Nellija Repina;
- **robežas** – uzvedības grūtības, agresiju un konfliktus aplūkoja klīniskā un veselības psiholoģe Inga Oliņa;
- **atkarības un emociju regulēšana** – pieredzē dalījās ārste narkoloģe un psiholoģe Ilze Maksima.

Dienas turpinājumā dalībnieki strādāja praktiskajās darbnīcās par uzticēšanās veidošanu un saskarsmi ar bērniem sarežģītās situācijās, bet noslēgumā norisinājās paneldiskusija "Kāpēc mēs redzam bērnu atšķirīgi?".

"Mēs ikdienā sastopamies ar bērnu un ģimeņu dzīvesstāstiem, kuros grūtības, iespējams, varēja novērst, ja palīdzība būtu sniegta ātrāk. Tas liek uzdot jautājumu – kurā brīdī mēs varējām pamanīt, ka bērnam nepieciešama palīdzība? Bērns par savām grūtībām ne vienmēr pastāsta tieši – viņš signalizē ar uzvedību, klusēšanu vai skolas kavējumiem, un mūsu uzdevums ir šos signālus pareizi saprast un savlaicīgi rīkoties. Bērna dzīvi var mainīt viens atbalstošs pieaugušais – tas var būt skolotājs, sociālais darbinieks, treneris vai policists, kurš īstajā brīdī pamana, uzklasa, notic bērnam un iedod sajūtu, ka viņš nav viens. Bērnam nav svarīgi, kura institūcija viņam palīdzēja. Bērnam ir svarīgi, ka viņu sadzirdēja," uzsvēra Cēsu novada Sociālā dienesta vadītāja Inga Kārkliņa.

Konferenci rīkoja Cēsu novada Sociālais dienests sadarbībā ar Cēsu novada pašvaldību, Jaunatnes lietu nodaļu, brīvprātīgo speciālistu darba grupu veselības un sociālajos jautājumos, kā arī klubu "Rotary Cēsis".

